

Çocukluğumu Dinlendiriyorum

– Öz · 29 Kasım 2016

* Çocukluğumu Dinlendiriyorum *

Meyhaneler sabahçı,
bir garsonun gizli yüzünde
bir türkü söylemeden geçmem,
galata köprüsünden
fırari gezintilerle adımlıyorum,
emin önü'nü
tırmanırken, yüksek kaldırımın
merdivenlerini
bir mihenk taşı gibi, kapılar önünde
oturan, hayat kadınları
bir çağın eskiyen şarkısıdır İstanbul
güftesi Münir Nurettinden,
icrası Alaattin Yavaşça'dan.

Adalar kokulu yüzünde rüzgârın
çocukluğumu dinlendiriyorum
yine Sirkeci'den kalktı bir vapur
ellerimi sıktı, bir Üsküdar'lı
meğer ne çok severmiş o eller
çiçek pasajında kadeh kaldırmayı.
Yalnızım bu şehirde, Yedi Tepeli İstanbul'un
anılar geçiyor gözlerimden, sessizce
bir vefasızın güzelliğidir, tenimde gizlediğim
dökmedim sırlarımı, bir bozlağın hatırına
istediğin gibi oldu;
kör kuyularda kaldı gövdem
oysa, hiç zamanı değildi, bu dem
yaraları kanatmanın.
Bir gemi yelken açtı, Kanlıca kıyılarında
pencerede sarkan bir avşar güzeli
dudaklarında şafak gülleri, bakışlarında Rumeli hisar'ı
hangi yanıma dönsem, bulutsu gözlerine takılırım
boğaz vapuru gibi çekildin kıyılarımdan
bir Çamlıca kadar özledim seni

yokluğuna sarıldım, acılarım bayram ediyor
uzaklardan bir yolculuk başlıyor,
yine senden habersiz, İstanbul.
Nuri Dađdelen
Özdere-İzmir